

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 8. Essenorum paupertas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

S. Chryl. *hoc fecisti?* inquit S. Chrysoſtomus, *Voluisti*
 hom. 12. *habere? oportebat initio habere, & non promit-*
 in Act. *tere: nunc autem poſtquam conſecraſti; ma-*
 S. Baſil. *ſacrilegium commiſiſti.* Ita Baſilius, Athana-
 ſer. 1. de *ſius, Nazianzenus, Hieronymus, Grego-*
 inſtit. *rius, & alij SS. Patres docuerunt. Ni-*
 Monach. *mana gloria cupiditate, Ananias, quidquid bo-*
 S. Athan. *norum habebat, Deo palam conſecraſſet, ut ho-*
 ſerm. de *minum de ſe opinionem excitaret, ut S. Baſilius*
 Paſſion. *loquitur, vix credibile eſt S. Petrum dictu-*
 & cruce. *rum fuiſſe: Cur tentauit Satanas cor tuum,*
 S. Naz. *mentiri te Spiritui ſancto, & fraudare de pretio*
 in carm. *agri? itemque: Quare poſuiſti in corde tuo*
 de Virgi. *hanc rem? Non es mentitus Deo, ſed hominibus.*
 nit. S. *Nimirum ille dicitur mentiri Deo & Spiritui*
 Hieron. *ſancto, qui id, quod ei promiſſit, & vo-*
 ep. 8. *luit, non ſeruat; non autem, qui in re pro-*
 S. Greg. *pria mendacium ſolum officioſum proferit,*
 l. 1. ep. *nec pernicioſum; quale fuiſſet tantum, ſi*
 33 S. Cy- *Ananias cum vxore votum non emiſſet.*
 prian lib. *Cum itaque Ananias & Sapphira paupertatis*
 3 Teſtim. *voto ſe obligarint, argumentum eſt*
 c. 30. *manifeſtum, ſtatim, tempore Apoſtolorum,*
plurimos amore paupertatis incenſos
ad eam ſeſe voto obſtrinxiſſe.

§. VIII.

Esſenorum paupertas.

Qua

Qua de caussa Esseni, quos S. Marcus
 Alexandriae instituit, ad instar primorum
 fidelium, quos viderat Ierosolymis à S. Pe-
 tro institutos, paupertatis laude claruerunt,
 de qua re vel Ethnicos audiamus. Plinij ver- Plin. l. 94
 ba accipe: *Gens (Essenorum) sola in toto orbe,* l. 47.
prater cetera mira, sine vlla femina, omni Ve-
nerere abdicata, SINE PECVNIA, sociis
palmarum, in diem ex aequo conuenarum turba
renascitur & c. & ita gens aeterna est, in qua ne-
mo nascitur: tam facunda illis aliorum vita
penitentia est. Adstipulatur Solinus, cuius Solin:
Polyhist.
c. 36.
haec sunt. Interiora Iudaea Esseni tenent, qui
prediti morali disciplina, recesserunt à ritu gen-
tium vniuersarum: maiestatis, ut reor, prouidi-
entia ad hunc morem destinati. Nulla ibi fe-
mina, venere se penitus abdicant; PECVNIAM
NESCIVNT, palmis victitant: nemo ibi parit,
nec tamen deficit hominum multitudo. Locus ipse
addictus pudicitia est, ad quem plurimi lices un-
diq; gentium properant, nullus admittitur, nisi
quem castitatis fides, & innocentiae meritum
prosequatur. Itaq; incredibile dictu, gens aetor-
na est, cessantibus puerperis. Haec Solinus,
qui recte scribit, Essenos castitatem pau-
perati coniunxisse. Nam pecunijs indigent,
qui vel de prole cogitant, vel de voluptate.
 Esseno

Euseb.
l. 8. Præ-
parat.
Euang.
cap. 4.
Vide
eum d.
lib. 9. de
Præpar.
Euang.
c. 1. & 10.
seph. l. 1.
de bell.
cap. 7.

Euseb.
l. 2. Hist.
c. 17.

Essenorum porrò paupertas multis testimo-
nijs est confirmata. Eusebius ex Philone
ita scribit: *Nemo proprium aliquod possidet,
non domos, non pecus, non vas aliquod, sed om-
nibus in medio positis communiter utuntur:
habitant simul, & conuiuunt ut sodales: Cumq;
omnia pro communi utilitate faciunt, alia ali-
orum negotia sunt quæ impigrè subeuntes cer-
tant; non frigus, non calorem, non aliquam aëris
mutationem formidantes. Sunt autem eorum
alij agricolæ, alij pastores, alij apum cultores,
alij aliarum artium magistri. Cumq; à laboribus
suis mercedem ceperint, apud eum deponunt,
qui quæstor creatus est. Is omnia diligenter pro-
curat, quibus egent: egent autem paucissimi,
cùm omnem luxum, tamquam anime & corpo-
ris morbum aspernentur. Et infra de iisdem
Quòd virtuti studeant, patet, quia pecuniam
negligunt. Ac rursus. Nullus domum habi-
tat, quæ omnium communis non sit: unum ara-
rium, unus sumtus omnibus est: vestis commu-
nis, communis cibus & potus, communis mensa,
omnis vita communis est. Atque alio loco:
Hoc in primis testatur, quòd facultatibus suis
renunciarint, ac bonis ad se pertinentibus cessa-
rint ij, qui Philosophari cœpissent, & cunctis
huius vite curis abstinnerint, &c: Et infra.*

Vinnius

Vinum quidem nemo omnino, ne gustu quidem contingit, sed nec quamlibet carnem, tantum autem aqua est eis poculum, & panis cum sale vel hyssopo cibus. Tales fuere Esseni, nempe primi fideles Hierosolymæ & Alexandria. Qui quò tempore, eò etiam, vt dixi, virtute fuere Christo propiores.

§. IX.

Pauperes esse DEO similes.

Nam, vt scitè Nyssenus dixit: *Christianismus est vite diuina imitatio.* Et Nysseni frater Basilus: *Christianismus quid est? Assimilatio Dei, quatenus eam assequi potest humana fragilitas nature. Votine reuses, te Christianum fore? Ne cunctere Deo fieri similis. Christum indue.* Quæ sanè maxima est commendatio paupertatis, quòd Deo similes efficiat. Quid ita? cum præsertim Deus sic Dominus omnium rerum, omnibus abundet, nec quidquam ei desit; pauperes autem penuria laborent? & ob hanc ipsam causam, vt ex Varrone Tiraquellus aduertit, *diuites, quasi quidam Diui habeantur?* Ita planè vulgus iudicat, cum nemo magis à Diuis distet, quàm *dives* plenus curis, & ærumnis. Pauper autem proximè ad Deum accedit. *Sunt aliqui, inquit Philo, quos*

Aa

(Deus)

S. Greg.
Nysseni
tractat.
S. Basil.
homil.
Jo. Hex-
æmer.

Tiraquell
cap. 3. de
Nobilit.
2, 22.